

Bruxelles, 1 decembrie 2022
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2022/0051(COD)**

**15024/1/22
REV 1 ADD 3**

**DRS 64
SUSTDEV 203
CODEC 1793
COMPET 928**

NOTĂ

Sursă:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)
Data:	30 noiembrie 2022
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. Csie:	6533/22
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 - Abordare generală = <i>Declarația Estoniei</i>

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o declarație din partea delegației estoniene cu privire la subiectul sus-menționat în vederea reuniunii Consiliului Competitivitate din 1 decembrie 2022.

Propunere de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor**Declarația Estoniei****de consemnat în procesul-verbal al Consiliului COMPET din 1 decembrie 2022**

Estonia salută obiectivul general al directivei în ceea ce privește protecția drepturilor omului și a mediului în cadrul activităților comerciale. Întreprinderile, în special întreprinderile mari, joacă un rol important și chiar crucial în ceea ce privește durabilitatea deoarece mijloacele de producție a bunurilor și a serviciilor au un impact semnificativ asupra mediului și asupra principiilor drepturilor omului.

Cu toate acestea, din perspectiva noastră, soluțiile care vizează partea din anexă referitoare la drepturile omului, răspunderea civilă și sectorul financiar nu sunt încă nici clare din punct de vedere juridic, nici fezabile. Aplicarea unor dispoziții neclare din punct de vedere juridic ar putea crea o sarcină administrativă excesivă atât pentru statele membre, cât și pentru întreprinderi și ar putea reduce competitivitatea acestora. Deși observăm mai multe modificări pozitive la propunerea inițială, considerăm în continuare că nu s-a ajuns încă la un echilibru între diferitele interese abordate de propunere.

În ceea ce privește punerea în aplicare a anexei (în special în domeniul drepturilor omului), aceasta ar genera întrebări cu privire la modul de stabilire, în legislația națională, a unor obligații clare din punct de vedere juridic și ușor de înțeles. La rândul său, acest lucru ar putea duce la obligații insuficient de unitare în întreaga UE, ceea ce nu ar veni în sprijinul obiectivului directivei. Mai mult decât atât, existența unor obligații vagi ar face dificilă evaluarea de către întreprinderi a obligațiilor care le revin, astfel încât să evite în mod rezonabil o eventuală răspundere civilă, precum și evaluarea de către partea vătămată a perspectivelor rezonabile ale unei acțiuni în despăgubire. În plus, constatăm în continuare neconcordanțe cu principiile generale ale dreptului răspunderii civile, în special în ceea ce privește stabilirea răspunderii. În privința sectorului financiar, durabilitatea în acest domeniu este deja reglementată prin diferite acte, ceea ce ridică mai multe întrebări cu privire la coerența și claritatea juridică a normelor referitoare la diligența necesară aplicabile sectorului financiar, precum și cu privire la interconexiunile dintre acestea.

Având în vedere contextul prezentat mai sus, Estonia nu poate susține abordarea generală, cu atât mai mult cu cât am fi dorit să se specifice partea din anexă referitoare la drepturile omului și să se elimine sau cel puțin să se precizeze mai în detaliu dispozițiile privind răspunderea civilă.
